

РЕШЕНИЕ

№ 1365

гр. София, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 162 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РУМЯНА З. ЗАПРЯНОВА

при участието на секретаря А. Н. Г.
като разгледа докладваното от РУМЯНА З. ЗАПРЯНОВА Гражданско дело
№ 20221110145798 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от ..., ЕИК ..., със седалище и адрес на управление ..., представлявано от К.Ч.- главен изпълнителен директор, и Б.В.- изпълнителен директор, чрез пълномощника адв. А. Д., със съдебен адрес ..., против ..., БУЛСТАТ ..., с адрес ..., представлявана от ....

Ищецът основава претенцията си на твърдения, че на 15.04.2021 г. в гр. София, при движение по бул. „Александър Малинов“, в посока Околовръстен път, водачът на лек автомобил „БМВ“, с рег. № ..., попада в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно, вследствие на което били причинени имуществени вреди на автомобила, за който към момента на процесното ПТП имало сключена имуществена застраховка „Каско“, обективизирана в полица № 440120213067964 от 12.06.2020 г. със срок на действие от 12.06.2020 г. до 11.06.2021 г. По заведената пред ищеца преписка по щета № 44012132110575 и след направен опис на повредите било определено обезщетение в размер на 300,51 лева, което застрахователят заплатил с преводно нареждане от 19.04.2021 г. Поддържа, че с изплащане на застрахователното обезщетение е встъпил в правата на застрахования за възстановяване на платеното обезщетение ведно с ликвидационните разходи за определянето му срещу причинителя на вредите. Твърди, че ответникът носи гражданска отговорност за обезщетенияте вреди, тъй като има задължение да поддържа в изправност пътното платно, съответно да вземе мерки за обезопасяването на опасности по него. Поддържа, че изпратил регресна покана от 22.06.2021 г. до ответника, получена на 08.07.2021 г., за заплащане на сумата от 315,51 лв., включваща сторените за определяне на обезщетението ликвидационни разходи в размер на 15 лева, но с писмо от 14.07.2021 г. ответникът направил отказ за уважаване на претенцията.

Като излага тези обстоятелства процесуалният представител на ... обосновава правния интерес от предявяването на обективно кумулативно съединени иски за осъждане на ответника да заплати следните суми: сумата от 315,51 лв., представляваща регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по застраховка „Каско“ по щета № 44012132110575 за настъпило на 15.04.2021 г. от виновно и противоправно поведение,

изразяващо се в необезопасяване и необозначаване на дупка на пътното платно на длъжностно лице, чийто възложител е ответникът, и ликвидационни разноски за неговото определяне, ведно със законната лихва от предявяване на иска – 25.08.2022 г., до окончателното плащане на сумата, и сумата от 34,88 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 24.07.2021 г. до 25.08.2022 г. Претендира присъждане на разноски.

С исковата молба ищецът представя писмени документи и фотоснимки, които моли да бъдат приобщени към доказателствения материал по делото. Прави доказателствено искане за допускане на свидетел при режим на призоваване относно установяване на факти и обстоятелства, посочени в исковата молба. Моли за допускането и назначаването на съдебна автотехническа експертиза.

В съдебно заседание от 11.03.2023 г. ищецът, чрез своя пълномощник, поддържа предявения иск и направените доказателствени искания.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на искова молба, с който претенцията се оспорва. Поддържа, че претенцията е недоказана, за което излага подробни съображения. Навежда доводи, че процесната неравност на пътното платно (дупка) не било описано точно, за да може да се направи извод за получените щети. Излага съображения, че не били изяснени фактите, за да може да се направи извод, как точно е настъпило ПТП-то. Оспорва се размера на изплатеното обезщетение като завишено и прекомерно. Поддържа, че не били налице основания за ангажиране на отговорността на застрахователя към застрахованото лице, поради което и не отговарял за претендираното регресно вземане. Прави се възражение за съпричиняване, поради несъобразяване от страна на водача лекия автомобил с пътната обстановка. Прави доказателствено искане да бъде задължен по реда на чл. 183 ГПК ищеца да представи писмени доказателствени средства. Иска отхвърляне на предявения иск. Претендира разноски.

В съдебно заседание от 11.03.2023 г. ответникът, чрез процесуалния си представител, поддържа направените възражения и доказателствени искания.

С определение № 33516 от 25.09.2023 г. доказателственото искане на ответника да бъде задължен ищеца на основание чл. 183 ГПК да представи в оригинал писмени доказателствени средства, а именно застрахователна полица, е вено без уважение.

С определение № 33516 от 25.09.2023 г. като трето лице – помагач на ответника е конституирано ..., ЕИК ..., със седалище и адрес на управление .... Третото лице – помагач не депозира становище и не изпраща законен или договорен представител в съдебно заседание от 11.03.2023 г.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 12.06.2020 г. между ищцовото дружество и С. М. Х. е сключен договор за застраховка „Каско +“ под формата на комбинирана застрахователна полица № 440120213067964 за застраховки „Каско“ и „Помощ на пътя“. Като покрити рискове в застрахователния договор са отразени клаузите „Пълно Каско“, „Премиум“ и „Чужбина“. Предмет на договора за застраховка е лек автомобил марка „БМВ“, с рег. № .... Срокът на действие на застрахователния договор е от 12.06.2020 г. до 11.06.2021 г. Уговореното заплащане на застрахователната премия е на четири вноски с падежи съответно на 11.06.2020 г., 11.09.2020 г., 11.12.2020 г. и 11.03.2021 г. От представената и приета като доказателство по делото сметка № 20061230309694/12.06.2020 за платена вноска по застраховката, към 12.06.2020 г. е платена застрахователна премия в размер на 391,75 лв. т.е. първата вноска (л. 7 по делото).

На 16.04.2021 г. С. М. Х. (допуснат и разпитан в качеството на свидетел по делото) депозира уведомление за щета пред ... (л. 20 по делото). В същото е посочено, че на

15.04.2021 г., по време на движение по бул. Александър Малинов посока Околовръстен път, лек автомобил марка „БМВ“, с рег. № ... преминава през три последователни дупки в средна лента на пътното платно, вследствие на което е причинена щета, изразяваща се в увреждания на задна лява гума. Въз основа на заявлението пред застрахователя е образувана щета № 44012132110575/16.04.2021 г. С доклада по същата е прието, че стойността на причинените вреди е в размер на 300,51 лв. Не е спорно по делото, че сумата в размер на 300,51 лв. е платена от ищеца на застрахования с банков превод от 19.04.2021 г. (л. 25 по делото).

С регресна покана от 22.06.2021 г. (л. 26 по делото) ответната страна е поканена да заплати на ищцовото дружество сумата от 315,51 лв., представляваща застрахователно обезщетение в размер на 300,51 лв. и 15 лв. ликвидационни разноски. С писмо изх. № СОА21-ТД26-8084-[1]/14.07.2021 г. (л. 28 по делото) е отказано плащане по регресната покана.

В качеството на свидетел по делото в съдебно заседание, проведено на 11.03.2023 г., е разпитан С. М. Х., без дела и родство със страните. При разпита си свидетелят, потвърждава, че е управлявал лек автомобил марка „БМВ“, с рег. № .... Твърди, че единият от случаите при които е спуквал гума е бил на бул. Александър Малинов на излизане към околовръстното. Твърди, че се е движел в едната от лентите при натоварено движение и колата е пропаднала в дупки. Сочи, че е шофирал със скорост около 40-50 км/ч. Твърди, че пораженията по колата са били по джантите и спукване на гуми. Сочи, че не е имал възможност да избегне дупката поради натовареността на движението и многобройността на дупките, като скоростта е била съобразена с ограничението. Твърди, че дупките са били дълбоки. Сочи, че не е викал репатрак и се е придвижвал със спукани гуми. Не си спомня със сигурност дали се е обаждал на телефон 112.

В съдебно заседание, проведено на 11.03.2023 г. е изслушано и прието, без да е оспорено от страните, заключението на съдебната автотехническа експертиза (САТЕ). Според писмения доклад на експерта, от техническа гледна точка увреждането на процесното МПС се намира в причинно-следствена връзка с твърдения и възможен механизъм на настъпване на произшествието – попадане на автомобила в дупка на пътното платно по време на движение. Експертната дава заключение, че стойността на щетата, определена по средни пазарни цени към датата на ПТП, възлиза на сумата от 310,07 лв. или на сумата от 325,07 лв., с включени 15 лв. ликвидационни разноски. Вещото лице сочи, че стойността на обичайните ликвидационни разноски на застрахователя за определяне размера на обезщетението по застраховка „Каско“ варира между 10 лв. и 25 лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира предявеният от ... против ... осъдителен иск с правно основание с осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1 КЗ, във вр. чл. 49 ЗЗД, във вр. чл. 45 ЗЗД за основателен, предвид следните съображения:

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или срещу лицето, което отговаря за неговите виновни противоправни действия. За възникване на регресното вземане, съгласно чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, във вр. чл. 49 ЗЗД, е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на лице, за което отговаря ответникът, да е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение.

Безспорно се установи по делото, че между ищцовото дружество и собственика на увредения автомобил марка „БМВ“, с рег. № ... - С. М. Х. е била налице договорна обвързаност към датата на твърдяното пътнотранспортно произшествие – 15.04.2021 г.,

основана на договор за застраховка „Каско +“, чийто срок на действие е в периода от 12.06.2020 г. до 11.06.2021 г. По делото е приет като писмено доказателство писмен договор под формата на застрахователна полица, удостоверяващ наличието на горепосоченото облигационно правоотношение. От представената и приета като доказателство по делото сметка № 20061230309694/12.06.2020 се установява, че застрахованият собственик на моторното превозно средство е заплатил първата вноска от застрахователната премия. Съгласно чл. 351, ал. 3 КЗ, при разсрочено плащане на премията, застрахователното покритие започва след заплащането на първата вноска по дължимата премия по договора. Вън от горното, дори при неплащането на вноска от застрахователна премия, дължима при разсрочено плащане, застрахователят има правата по чл. 369 КЗ и може да изплати обезщетение на правоимащия при настъпване на застрахователно събитие съобразно уговорените в застрахователния договор покрития. Ето защо, съдът приема, че към датата на настъпване на застрахователното събитие между ищеца и С. М. Х. е имало валидно застрахователно правоотношение.

Неоснователно е възражението на ответника за липса на основания за ангажиране на отговорността на застрахователя към застрахованото лице, с оглед систематичното тълкуване на процесния договор, сключен при Общи условия. От приетите по делото Общи условия за автомобилна застраховка „Каско +“ се установява, че процесното събитие представлява покрит риск, съгласно Раздел II, т. 2.1.3.1., като не е налице изключение по Раздел I, т. 9. Застрахователят покрива щети от сблъскване или удар от МПС и/или други физически тела, в това число ПТП, съгласно ЗДвП, каквото представлява произшествието е с един участник, съгласно чл. 125, т. 8 ЗДвП. Следователно застрахователното обезщетение е платено от ищеца на собственика на застрахования автомобил по покрит от застрахователния договор риск – т.е. при наличие на застрахователно събитие и основание за плащане.

Неоснователно се явява и твърдението на ответника, че от събраните по делото доказателства механизмът на ПТП и причинно-следствената връзка между ПТП и причинените вреди, не са били доказани. Липсата на протокол за ПТП и неуведомяването на органите на МВР за настъпването на застрахователното събитие, съответно липсата на протокол за ПТП и извършени оглед и заснемане на мястото на произшествието, не обуславят извод за недоказване на обстоятелствата около настъпването и механизма на ПТП. Случаите, когато органите за контрол на МВР посещават задължително мястото на ПТП, са изчерпателно посочени в разпоредбата на чл. 125, т. 1-8 ЗДвП. По аргумент от противното от чл. 125, т. 8 ЗДвП и чл. 6, т. 4 от Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд следва, че при ПТП с имуществени вреди и един участник, същият няма задължение да уведомява органите на МВР, нито последните са длъжни да посещават мястото на произшествието и да съставят съответен протокол. Изключение представляват случаите, при които МПС не е в състояние да се придвижи на собствен ход поради причинените му от произшествието вреди, каквито твърдения и доказателства в случая липсват. От показанията на свидетеля С. М. Х. се установява, че е продължил да се придвижва с повреденото МПС и не е налице осъществена услуга пътна помощ за репатриране на автомобил. В допълнение, следва да се отбележи, че действително, протоколът за ПТП е официален свидетелстващ документ и като такъв се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените в него, непосредствено възприети от длъжностното лице факти, относими за механизма на ПТП. Когато обаче фактът съставлява волеизявление, направено от участник в ПТП, протоколът има доказателствена сила само относно съдържащите се неизгодни факти за лицето, чието изявление се възпроизвежда от съставителя на документа. В този смисъл, дори да е бил съставен протокол за ПТП, то той не би се ползвал с формалната и материална доказателствена сила относно механизма на

ПТП, тъй като досежно това обстоятелство той би имал характера само на частен документ. Механизмът на ПТП подлежи на доказване с всички допустими доказателства по ГПК, а в конкретния случай безспорно е установен със събраното гласно доказателство и заключението на САТЕ. Съдът кредитира показанията на свидетеля С. М. Х. като непротиворечиви, кореспондиращи с налия доказателствен материал и потвърдени и от приетата по делото САТЕ. От заключението по САТЕ, което е компетентно изготвено и неоспорено от страните, се установява, че щетите, получени в по автомобила са в причинно-следствена връзка с процесното ПТП.

В случая, не се спори, че пътят, на който е реализираното произшествието, е общински път по смисъла на чл. 3, ал. 3 от Закона за пътищата. Въпросният пътен участък е собственост на ... съгласно чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОС, във вр. с § 7, ал. 1, т. 4 от ПЗР на ЗМСМА. Общината, съгласно чл. 11, ал. 1 ЗОС, следва да управлява имоти и вещи - общинска собственост, в интерес на населението в общината, съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добър стопанин. Съгласно чл. 31 от ЗП, общината е длъжна да осъществи ремонта и поддържането на общинските пътища и да означа съответната неравност с необходимите пътни знаци с оглед предупреждаване на участниците в движението, съобразно чл. 13 ЗДвП. Съгласно § 1, т. 14 от ДР на ЗП "поддържане на пътищата" е дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, предпазване на пътищата от преждевременно износване, охрана и защита на пътищата, водене на техническата отчетност на пътищата. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението.

От събраните по делото доказателства се установява, че на 19.04.2021 г., процесният автомобил е попаднал в необезопасена дупка, намираща се в границите на .... Отговорността на ответника е обективна. Налице е и причинно-следствена връзка между деянието – бездействието на длъжностни лица, на които общината е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения и причинените вреди, която връзка се установява от приетото по делото заключение на САТЕ и при липса на събрани доказателства в различна насока. В този смисъл общината отговаря спрямо увреденото лице на основание чл. 49 ЗЗД.

На следващо място е неоснователно релевираното от ответника възражение за съпричиняване на вредите. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД има винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предп.вки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди (или необходимо е действията или бездействията на пострадалия да са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т. е. последният да е тяхно следствие).

В конкретния случай, по делото не са налице каквито и да било доказателства, от които може да се изведе заключение за съпричастност на водача на увреденото МПС към възникването на вредите и техния обем. По довода на ответника, че водачът на автомобила не е съобразил поведението си на пътя с условията на пътното платно, съдът намира, че именно ответникът е следвало да релевира доказателствени искания, за да установи сочените от него обстоятелства, като в настоящия случай липсват данни за такова поведение на водача.

От кредитираното експертно заключение по САТЕ, стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил марка „БМВ“, с рег. № ..., изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, възлиза на сумата от 310,07 лв. или на сумата от 325,07 лв., с включени 15 лв. ликвидационни разноски. От представеното по делото платежно нареждане се установява, че за настъпилото застрахователно събитие (повредата на застрахованото МПС) ищцовото дружество е изплатило сумата от 300,51 лв. за причинените на застрахованото имущество щети, поради което е възникнало правото да встъпи в правата

на удовлетворения кредитор – застрахованото пострадало лице срещу причинителя на вредата. Следователно заплатеното от ищеца обезщетение е в границите на средната пазарна стойност на нанесените щети и също така е в границите на застрахователната сума по договора, като е безспорно установено, че ищецът е направил и ликвидационни разходи в размер на 15 лв., които съгласно заключението по САТЕ са в рамките на обичайните ликвидационни разноси за определяне размера на обезщетението по застраховка „Каско“.

Доколкото се установиха фактите, че процесното ПТП е причинено вследствие на необезопасена дупка, намираща се на улица от уличната мрежа в ..., от което ПТП са настъпили процесните вреди, които са били обезщетени от ищцовото дружество, то на основание чл. 410 КЗ, във вр. чл. 49 ЗЗД, застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу ... за вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноси, направени за неговото отстраняване. В настоящата хипотеза, доколкото стойността на нанесените вреди по средни пазарни цени към датата на ПТП надхвърля размера на платеното от ищеца обезщетение, то предявеният иск се явява доказан в пълен размер.

С оглед основателността на главния иск, основателен се явява и акцесорният иск за заплащане на дължимата върху главницата мораторна лихва.

По разноските:

Ищецът е претендирал присъждане на разноси, които възлизат в общ размер на 628 лв., от които 100 лв. държавна такса, 300 лв. депозит за вещо лице, 60 лв. депозит за свидетел и 168 лв. адвокатско възнаграждение, за което са представени доказателства за реално плащане (л. 120 по делото).

С оглед уважаването на исковата претенция, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 628 лв. (шестстотин двадесет и осем лева) за разноси в настоящото исково производство.

Водим от горното и на основание чл. 235 от ГПК съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ..., БУЛСТАТ ..., с адрес ..., представлявана от ..., да заплати на ..., ЕИК ..., със седалище и адрес на управление ..., представлявано от К.Ч.- главен изпълнителен директор, и Б.В.- изпълнителен директор, на основание чл. 410, ал. 1 КЗ, във вр. чл. 49 ЗЗД, във вр. чл. 45 ЗЗД, сумата от 350,39 лв. (триста и петдесет лева и тридесет и девет стотинки), представляваща изплатено по застраховка „Каско +” обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 15.04.2021 г. в гр. София, при движение по бул. „Александър Малинов“, в посока Околовръстен път, при което лек автомобил марка „БМВ“, с рег. № ..., застрахован при ищеца по застрахователна полица № 440120213067964, попада в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД в размер на 34,88 лв. (тридесет и четири лева и осемдесет и осем стотинки) върху главницата за периода от 24.07.2021 г. до 25.08.2022 г., ведно със законната лихва от предявяване на иска до плащането.

ОСЪЖДА ..., БУЛСТАТ ..., с адрес ..., представлявана от ..., да заплати на ..., ЕИК ..., със седалище и адрес на управление ..., представлявано от К. Х. Ч.- главен изпълнителен директор, и Б.А.В.- изпълнителен директор, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 628 лв. (шестстотин двадесет и осем лева), представляваща сторените разноси в исковото производство пред СРС.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба, подадена чрез Софийски районен съд до Софийски градски съд в двуседмичен срок, считано от датата на връчването

му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____